

SFS 1998:638

Utkom från trycket
den 24 juni 1998

Förordning om ändring i förordningen (1992:289) om särskild personutredning i brottmål, m.m.;

utfärdad den 11 juni 1998.

Regeringen föreskriver att 1, 2, 4–6, 8–12, 18 och 20 §§ förordningen (1992:289) om särskild personutredning i brottmål, m.m. skall ha följande lydelse.

1 §¹ Yttrande enligt 1 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m. skall inhämtas från den lokala kriminalvårdsmyndighet inom vars verksamhetsområde den misstänkte är bosatt eller annars uppehåller sig.

I beslutet om att inhämta yttrande skall ändamålet med yttrandet anges, om inte detta framgår på annat sätt. I beslutet skall anges inom vilken tid yttrandet skall lämnas. Om yttrandet skall lämnas inom kortare tid än en månad skall samråd ske med den lokala kriminalvårdsmyndigheten.

Den misstänkte skall underrättas om beslutet. Har beslutet fattats av rätten skall även åklagaren underrättas.

2 §² Den lokala kriminalvårdsmyndighetens yttrande och den utredning som behövs för yttrandet skall anpassas efter rättens behov av beslutsunderlag i varje enskilt fall.

Finns det någon annan personutredning om den misstänkte skall den lokala kriminalvårdsmyndigheten underrätta rätten om detta, om myndigheten bedömer den utredningen som tillräcklig. I sådana fall beslutar rätten om utredningen skall fullföljas eller begränsas. Det som nu sagts gäller i stället åklagaren om yttrandet har begärts av åklagaren.

4 §³ Om den lokala kriminalvårdsmyndigheten under personutredningen finner anledning att anta att den misstänkte lider av psykisk störning, skall myndigheten genast underrätta rätten om detta, om inte rätten redan har beslutat om läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personut-

¹ Senaste lydelse 1994:1770.

² Senaste lydelse 1994:1770.

³ Senaste lydelse 1994:1770.

redning i brottmål, m.m. eller om rättspsykiatrisk undersökning. Om yttrandet har begärts av åklagaren skall i stället åklagaren underrättas.

5 § Om skyddstillsyn kan komma i fråga, skall utredningen även avse behovet av övervakning och innehållet i övervakningen i det enskilda fallet.

Om den lokala kriminalvårdsmyndigheten finner att den misstänkte har behov av övervakning, skall myndigheten i sitt yttrande föreslå en övervakare. Den misstänkte skall få tillfälle att yttra sig över valet av övervakare och om möjligt även sammanträffa med den som föreslås som övervakare.

6 § Om det finns behov av särskilda föreskrifter enligt 26 kap. 15 §, 27 kap. 2 a §, 28 kap. 2 a eller 6 a § brottsbalken, skall dessa förberedas i samverkan med den misstänkte och andra som berörs.

Förslag till en sådan behandlingsplan som avses i 28 kap. 6 a § brottsbalken skall utredas och upprättas av den lokala kriminalvårdsmyndigheten inom vars verksamhetsområde den misstänkte är bosatt eller annars uppehåller sig. Förslaget skall alltid utformas i samverkan med socialtjänsten och den som skall svara för behandlingen. Det skall innehålla en utredning om den misstänktes missbruk och andra förhållanden av betydelse för behovet av vård eller annan behandling. Förslaget skall fogas till yttrandet som bilaga. Det skall framgå om den misstänkte har godkänt planen.

Om den lokala kriminalvårdsmyndigheten i yttrandet föreslår skyddstillsyn eller villkorlig dom med samhällstjänst som påföljd för den misstänkte, skall det framgå om den misstänkte är villig att följa en sådan föreskrift.

8 §⁴ Om rätten begär det, skall den lokala kriminalvårdsmyndigheten komplettera yttrandet. Har yttrandet begärts av åklagaren, skall den lokala kriminalvårdsmyndigheten komplettera yttrandet även när åklagaren begär det.

9 § Om den lokala kriminalvårdsmyndigheten avser att föreslå skyddstillsyn som påföljd, bör företrädesvis den som föreslås som övervakare förordnas till sådan förtroendeman som avses i 4 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.

10 §⁵ Har den lokala kriminalvårdsmyndigheten förordnat en förtroendeman, skall myndigheten genast underrätta rätten, åklagaren och den misstänkte om detta. Om talan inte har väckts behöver endast åklagaren och den misstänkte underrättas.

11 § Om ett förordnande som förtroendeman upphör på grund av bestämmelserna i 4 § andra stycket lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m., skall rätten eller, i de fall som avses i 4 § andra stycket 1 den lagen förundersökningsledaren, genast underrätta den lokala kriminalvårdsmyndigheten, förtroendemannen och den misstänkte.

⁴ Senaste lydelse 1994:1770.

⁵ Senaste lydelse 1994:1770.

12 §⁶ Den lokala kriminalvårdsmyndighet som skall lämna yttrande och den som av myndigheten förordnats som särskild personutredare eller förtroendemän är skyldig att på kallelse inställa sig vid rätten för att lämna upplysningar om vad som har kommit fram under utredningen.

18 §⁷ Den som har kallats att inställa sig hos den lokala kriminalvårdsmyndigheten eller läkare enligt denna förordning har rätt till ersättning och förskott för kostnader för resan, om det är uppenbart att den som har kallats inte själv kan svara för kostnaderna. Förskott får lämnas i form av färdbiljett.

Den lokala kriminalvårdsmyndigheten bestämmer om ersättning och förskott till den som har kallats att inställa sig hos myndigheten. Ersättning och förskott till den som har kallats att inställa sig hos en läkare bestäms av rätten eller, om läkarintyget avser ett ärende om nåd, av Regeringskansliet.

20 § Chefen för den lokala kriminalvårdsmyndigheten får föreskriva att uppgifter som en myndighet har enligt denna förordning får utföras av en tjänsteman vid myndigheten.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Thomas Rolén
(Justitiedepartementet)

⁶ Senaste lydelse 1994:1770.

⁷ Senaste lydelse 1996:1519.

